

— Азъ ще обадя на мама, гдѣто пратихте Левча въ село, добавяше Влади.

Майка имъ чу този разговоръ и тутакси разбра какво е станало съ кучето. Повика Бориса и го накара да признае вината си. Той не можа да скрие и каза самата истина.

Сжщиятъ день пратиха слугинята на гарата да разпита какво е станало съ кучето. Началникътъ на гарата имъ съобщи, че то е живо и стои запрѣно на Бѣльовската гара. На другия день Левчо бѣше при старитѣ си господари. Всички забравиха пакостъта и му се радваха. Радваше се и той: постоянно скачаше и въртѣше опашка около дѣцата.

